

Sygn. akt II Cz 476/15

POSTANOWIENIE

K., dnia 8 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S. S.O. Wojciech Vogt

Sędziowie: S.S.O. Barbara Mokras

S.S.O. Janusz Roszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi S. K., A. K., J. K. - F.

o wznowienie postępowania w sprawie prowadzonej pod sygn. akt I Ns 724/97

z wniosku (...) G.

z udziałem Gminy B.

o zasiedzenie

w przedmiocie zażalenia S. K., A. K., J. K. - F.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 12 maja 2015 r., sygn. akt I Ns 187/12

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

Sygn. akt II Cz 476/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 maja 2015 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu na podstawie art. 177 § 1 pkt 3 k.p.c. zawiesił postępowanie w sprawie ze skargi S. K., A. K., J.K.– F.o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w Kaliszu prowadzonej pod sygn. akt I Ns 724/97 z wniosku (...) G.z udziałem Gminy B.o zasiedzenie.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wpływ ma postępowanie administracyjne, którego celem miałyby być ustalenie ewentualnego przejścia własności przedmiotowej nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa na mocy dekretu (...) Komitetu (...) z 1944 r. o przejęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniosły skarżące domagając się jego uchylenia

i przyznania skarżącym kosztów postępowania zażaleniowego. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono naruszenie art. 177 § 1 pkt 3 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie. Skarżące zarzuciły także naruszenie art. 2 § 3 k.p.c. w zw. z § 5 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa

i R. Rolnych z dnia 1 marca 1944 r. w sprawie wykonania dekretu (...) Komitetu (...) z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej poprzez nieuwzględnienie przez sąd ostatecznej decyzji organu z dnia 8 stycznia 2014 r.

W uzasadnieniu podniesiono, że ostateczna decyzja Wojewody (...)

z dnia 8 stycznia 2014 r. rozstrzygnęła, iż nieruchomości będąca przedmiotem niniejszego postępowania nie została przejęta przez Skarb Państwa mocą dekretu (...) Komitetu (...) z 1944 r. przeprowadzeniu reformy rolnej. Na fakt ten nie wskazuje również żaden dokument jak również dawna księga wieczysta nr (...)L(...) prowadzona dla przedmiotowej nieruchomości, tj. Lasów L.o pow. 1177,33 ha, w której jako właściciel nadal figuruje S. K.. Skarżące podniosły także, że jeżeli zatem Skarb Państwa przejmowałby teren L.L. w ramach nacjonalizacji, to mogłyby to zrobić jedynie na podstawie dekretu (...) Komitetu (...) z 1944 r.

o przejęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa. Fakt ten nie podlega jednak ustaleniu przez organ administracyjny a jedynie przez sąd powszechny. Przepisy obowiązującego prawa nie przewidują bowiem jakichkolwiek decyzji prejudycjalnych w tym zakresie.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Analizując argumenty podniesione w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia przez Sąd I instancji oraz zarzuty zażalenia podkreślenia wymaga, że w niniejszej sprawie ostateczna decyzja Wojewody (...) z dnia 8 stycznia 2014 r. (k. 490 – 491v), zgodnie z którą umorzono postępowanie administracyjne w części dotyczącej L.L. (dla których w dacie przejęcia na rzecz Skarbu Państwa prowadzona była księga wieczysta

nr (...)L(...)), mimo umorzenia postępowania administracyjnego pośrednio rozstrzygnęła,

iż przedmiotowa nieruchomość nie została przejęta przez Skarb Państwa mocą dekretu (...) Komitetu (...) z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. 1945 r. Nr 3, poz. 13 z późn. zm.) - dalej jako dekret o reformie rolnej. Zauważenia również wymaga, że podstawą rozstrzygnięcia przez organ administracyjny czy dana nieruchomość podpada pod działanie przepisów art. 2 ust. 1 pkt e) dekretu o reformie rolnej jest § 5 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 1 marca 1945 r. w sprawie wykonania dekretu (...) Komitetu (...) z dnia

6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz.U. z 1945 r. Nr 10, poz. 51 z późn. zm.).

Odnosząc się do przyczyn zawieszenia postępowania w niniejszej sprawie wydaje się, że uwadze Sądu I instancji umknęło, iż nieruchomość stanowiąca przedmiot niniejszego postępowania mogłaby co najwyżej podlegać przepisom dekretu (...) Komitetu (...) z 12 grudnia 1944 r. o przejęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa (Dz.U. z 1944 r. Nr 15, poz. 82 z późn. zm.), który utracił moc z dniem

11 grudnia 1948 r. w zakresie unormowanym ustawą z dnia 18 listopada 1948 r. o przejściu

na własność Państwa niektórych lasów i innych gruntów samorządowych (Dz.U. z 1948 r.

Nr 57, poz. 156) - zgodnie z art. 10 wspomnianej ustawy oraz w pozostałym zakresie mocą art. 6 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny (Dz.U. z 1990 r.

Nr 55, poz. 321), z tym że pozostało w mocy nabycie własności, które nastąpiło na podstawie jego przepisów. Podkreślić należy, że uchylenie wspomnianego dekretu oraz brak aktu wykonawczego przewidującego analogiczne uprawnienie organu administracyjnego jak § 5 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 1 marca 1945 r. w sprawie wykonania dekretu (...) Komitetu (...) z dnia

6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej spowodowało, iż obecnie

nie ma przepisu, który przewidywałby właściwość organów administracji do rozstrzygania sporów dotyczących nabycia przez Skarb Państwa własności lasów i gruntów leśnych

na podstawie uchylonego dekretu. Tym samym wydanie decyzji administracyjnej o przejęciu na własność Skarbu Państwa lasów i gruntów leśnych jest niemożliwe. Spory takie mogą być rozstrzygane wyłącznie w postępowaniu przed sądem powszechnym (por. także wyrok WSA w Warszawie z 7 maja 2015 r. w sprawie sygn. akt IV SA/Wa 113/07, publ. LEX nr 346965).

Mając na uwadze powyższe okoliczności nie ma w niniejszej sprawie podstaw dla zawieszenia postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 3 k.p.c. albowiem przepisy obowiązującego prawa nie przewidują konieczności wydania decyzji prejudycjalnej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.